

Landsthingsmand for 9de Kred. (Estrup) sagde, at, naar man forlangte, at de 100,000 Jagteiere skulle vide Bessed herom, kunde man ogsaa forlange, at de langt Færre, der kjøbe, skulle vide Bessed. Ja, den, der udøver Jagten, kan nok have Opfordring til at gjøre sig bekendt med de Love, der vedrøre den Gjenstand, som han sysselsætter sig med, men den, til hvem en Mand kommer i hans Huus og falskbyder Bildt, har virkelig ikke denne Opfordring. Man siger endvidere: Ja, men det er dog Noget, man let faaer at vide; og dette forholder sig ogsaa rigtigt med Hensyn til den, der hyppig kjøber Bildt, den Rige, den, for hvem Bildtet er en hyppig daglig Spise, men af den, der som den Fattige eller den mindre Velhavende i en Kjøbstad, og især i Kjøbenhavn, maaskee en Hjelden Gang, naar der kommer En og falskbyder Bildt ved hans Dør, siger til sig selv: I dag har jeg en Bestdag, skulde jeg ikke kjøbe et Stykke Bildt? kan man sandelig ikke forlange, at han skal tænke paa, om han maa kjøbe paa den Tid paa Aaret (Stemmer: Jo!). Nei, han har maaskee ikke i mange Aar eller maaskee aldrig før havt Anledning til at kjøbe en Hare, fordi han ikke har været istand til at kunne kjøbe den, og endnu mindre istand til at kunne kjøbe, hvad man i Kunstisproget kalder et Dyr, saa det er virkelig Noget, som man ikke kan forlange af ham. Man sætter en Straf derfor, Noget, som man ikke har noget Tilsvarende til i andre lignende Forhold. Der er Ting, som ikke maae indføres i Landet, navnlig var der tidligere mange Ting, som ikke maatte indføres, og der var sat Straf for at indføre og drive Handel med disse Ting; men der var ikke sat Straf for at kjøbe dem. Endnu er der jo Ting, som ikke maae sælges, men som der ingen Straf er for at kjøbe. Apothekeren maa saaledes ikke sælge Gift, men det er ingen Brøde at kjøbe Gift, hvormod det vel er en Brøde at misbruge Gift. Der er Straf for en Apotheker, hvis han sælger mig Rottekrudt, men jeg straffes ikke for at have kjøbt

det, thi det er ikke nogen strafbar Handling. Man vil saaledes i dette Punkt gaae videre, end man i Almindelighed har gjort i lignende Forhold, og man gjør det uden Grund; thi skjøndt jeg ikke vil sige, at det er ligegyldigt om der er mere eller mindre Bildt i Landet, finder jeg dog ikke, at der er nogen Grund til i den Grad at holde over Bildtet, at man skulde indføre nye Straffebestemmelser for at hindre, at et enkelt Stykke Bildt underhaanden kan blive solgt paa den urigtige Tid. Naar man i det Hele forbyder den offentlige Falskhed af Bildt, altsaa ikke blot Falskhed i Boutikker, men ogsaa at vandre om og raabe med det, saa har man, hvad der er nødvendigt, og hvad der gaaer over dette, er af det Onde. Det ærede Medlem fra 9de Kred. (Estrup) sagde, at det laa ham saameget paa Hjerte at forhindre ulovlig Handel med Bildt, at han vilde gaae med, hvis man kunde finde paa en Bestemmelse, som ikke blot belagde Salg og Kjøb af Bildt med Straf, men som gik endnu videre. Jeg skal da foreslaae — naar man vil følge denne Retning — at der i Loven tilføies en Bestemmelse om, at en Gave og Modtagelsen af en Gave af Bildt i den nævnte Tid ogsaa skal kunne straffes; videre haaber jeg da ikke, at man vil gaae? Man vil da vel ikke straffe mig, fordi der i den nævnte Tid findes et Stykke Bildt i min Bølg (Stemmer: Jo!). Nuvel, ja, man kan jo blive ved at fortsætte dette. Jeg troer, at her er vist en Sver efter at komme den uberettigede Handel tillids, som man ikke viser i andre Forhold, og som derfor ikke bør gaae saa vidt. — Jeg skal nu gaae over til den anden Side af Lovforslaget, der gaaer ud paa at frede de Dyr, som ere vigtige for Agerdyrningen, og jeg maa da tilstaae, at jeg har stor Lytvil, om vi ere tilstrækkelig kyndige i at gribe ind i Naturens Huusholdning paa den Maade, som det forekommer mig, at det ærede Udvalg har gjort, naar det er gaaet frem, saaledes